

Role moje jedine

Dogodilo se to ovo ljeto. Od majke sam za odličan uspjeh u školi dobila role. Nove, novcate. Bila sam presretna jer se jako, jako volim rolati.

No, moram priznati da ih nisam baš previše čuvala. Za vrijeme ljetnih praznika bile su čak četiri puta na popravku, sve izgrebene, a onda je striček Miro otišao na godišnji pa mi ih više nije mogao dotjerivati. Ako ih ne budem pazila, neće ni one mene, upozoravala me baka. No, tko da u to još povjeruje? Uopće nisam obraćala pozornost na bakine riječi. Htjela sam biti najbolja u rolanju i točka. Mami sam popila živce na slamčicu. Stalno sam vježbala i izvodila svakakve vratolomije. Svaki sam dan zaradila neki novi ožiljak. Vrtjela sam svoj film i nisam se previše obazirala na padove i ožiljke. „Sve će se to isplatiti“, mislila sam. Uskoro je stigla rođendanska pozivnica. Moja najbolja prijateljica Tihana slavila je rođendan. Predložila sam joj da ponese moju role i organiziramo natjecanje. Odmah je pristala. Htjela sam se malo praviti važna pred frendicama. Na rođendansku proslavu Tihana je pozvala i neke dečke iz našeg razreda.

Nadala sam se da će tamo biti i Borna, dečko u kojeg sam bila potajno zaljubljena. I zaista.

Stigla sam među prvima, a on je već razgovarao s Tihanom. Pozdravili smo se, a ja sam se pravila totalno nezainteresiranom. Srce mi je lupalo. Sada sam još više željela pobijediti.

Sramežljivo smo se pogledavali tijekom večeri. „Moram pobijediti i zadiviti Bornu!“ mislila sam. Natjecanje je počelo. Došao je red i na mene. Htjela sam svima pokazati kako znam kočiti. No, na najzahtjevnijem dijelu staze, kočnica je otkazala. Pala sam i uganula nogu.

Dobila sam langetu. Svi su me tješili, no znam da sam bila najlošija. Ta titula prati me još i sad. Trebat će vremena da nestane iz mog sjećanja.

Ipak, Borna mi se potpisao na langetu. I to je nešto.

Hana Botić, 5. b